

MBS189

ARIEL HUNGARY - BIBLIATANÍTÁSOK

IZRAEL MODERN ÁLLAMA A BIBLIAI PRÓFÉCIÁKBAN

Dr. Arnold Fruchtenbaum

ARIEL
HUNGARY
bibliatanitasok.hu

BIBLIATANITASOK@GMAIL.COM

Tartalomjegyzék

BEVEZETŐ

- A. Három szemlélet a modern Izrael állama a bibliai próféciában kapcsán
 - 1. Az első szemlélet: Helyettesítő teológia
 - 2. A második szemlélet
 - 3. A harmadik szemlélet
- B. Két világméretű összegyűjtés

I. A HITETLENSÉGBEN TÖRTÉNŐ VILÁGMÉRETŰ ÖSSZEGYŰJTÉS, AZ ÍTÉLETRE KÉSZÜLVÉ

- A. Izrael földjére: Ezékiel 20:33-38
- B. Jeruzsálemben: Ezékiel 22:17-22
- C. A világméretű összegyűjtések száma: Ézsaiás 11:11-12:6
 - 1. A negyedik szemlélet
 - 2. Csak két összegyűjtés van
- D. A nagy nyomorúságot megelőző összegyűjtés

II. HÁROM KÖVETKEZMÉNY

- A. A nyomorúság kezdete
- B. A harmadik templom és a pusztító utálatosság
 - 1. A prófécia
 - 2. Előkészületek a harmadik templomra
 - 3. A templommal kapcsolatos kérdések
 - a. Mi a helyzet a szövetség ládájával (a frigyláddával)?
 - b. Mi a helyzet a vörös tehén hamvával?
- C. Izrael megtámadása Ezékiel 38. és 39. szerint
 - 1. Az Ezékiel 38. és 39. fejezeteiben található Izrael
 - 2. A megszálló seregek pusztulásának helye

KÖVETKEZTETÉS

A Dávid házára és Jeruzsálem lakosaira pedig kiöntöm a kegyelemnek és könyörületességnek lelkét, és reám tekintenek, a kit átszegeztek, és siratják őt, a mint siratják az egyetlen fiút, és keseregnek utána, a mint keseregnek az elsőszülött után. Zakariás 12:10

A modern Izrael állama a bibliai próféciaiban téma kapcsán négy álláspontot figyelhetünk meg, amelyek különböző szemléletet képviselnek. E tanulmány bevezetőjében három ilyen szemléletet vizsgálunk meg. A negyedik szemléletet Ézsaiás 11:11-12:6 összefüggésében vizsgáljuk meg. A két világméretű összegyűjtéssel kapcsolatban pedig egy ötödik szemléletet is bemutatunk.

BEVEZETŐ

A. Három szemlélet a modern Izrael állama a bibliai próféciaiban kapcsán

1. Az első szemlélet: Helyettesítő teológia

Az első szemlélet a helyettesítő teológia, különös tekintettel az amillennizmusra, amely a modern zsidó államot pusztán a történelem véletlenszerű termékének tekinti, amely teljesen független bármiféle bibliai próféciaától. Ez az első szemlélet azt állítja, hogy amikor Izrael elutasította Jesua (Jézus) messiási voltát, Isten végzett a zsidó néppel. Ebből adódóan nincsenek a zsidó népre vonatkozó betöltetlen próféciaik, és nincs jövőbeli, végső helyreállítás sem. Amikor Izrael elutasította a Messiást, az összes szövetségbeli ígéret áthelyeződött az egyházra; így ez az áthelyezés teológiája. Vagy másként kifejezve: amikor Izrael elutasította a Messiást, Isten nézőpontjából az egyház átvette Izrael helyét, innen a helyettesítő teológia elnevezés. Így az egyház tölti be Izrael ígéreteit. Amikor mindazokról a próféciaikról kérdezzük őket, amelyek a zsidó nép világméretű összegyűjtéséről szólnak, akkor azt válaszolják, hogy ezeket nem szó szerinti értelemben kell értelmezni, hanem allegorikusan, miszerint a kiválasztottak bevitetnek az egyházba, amíg az egyház teljes nem lesz. Zsidó emberek megtérhetnek ugyan ma, ám ők egyszerűen a nagyobb egyházba olvadnak bele; Isten nem tervezi a zsidók, mint etnikum jövőbeli helyreállítását. Így bármi, ami ma Izraellel történik, egyáltalán nem kapcsolódik a próféciaikhoz. Izrael számára nem létezik jövőbeni prófécia sem, így a modern zsidó állam nem más, mint a történelem véletlenszerű terméke.

2. A második szemlélet

A második szemlélet ezzel ellentétes álláspontot képvisel, amennyiben ők igenis hisznek Izrael végső helyreállításában. A zsidó nép világméretű összegyűjtéséről szóló próféciaikat szó szerint értelmezik, és hisznek a zsidó nép jövőbeli, végső helyreállításában az ígéret földjén. Amikor azonban a modern zsidó államra tekintenek, nehezen tudják azt beilleszteni a bibliai próféciaiba. Ez azért van így, mert ezekben a próféciaikban Izrael végső összegyűjtésekor a zsidó népet úgy jellemzik, mint akik hisznek a Messiásban. Ezeknek a próféciaiknak a kronológiai sorrendje a következő: nemzeti megbánás, amelyet nemzeti helyreállítás követ. Amikor a jelenlegi zsidó államra tekintenek, látják, hogy a népesség túlnyomó többsége nem hisz a Messiásban: valójában a ma Izraelben élő 5.1 millió zsidó közül csupán maximum 4-5 ezer zsidó hívő van. Ami még tovább rontja a helyzetet, az, hogy az izraeliek döntő többsége nem is ortodox zsidó, hanem meglehetősen világian azonosítja be magát: ateisták vagy agnosztikusok. Ez az ő olvasatukban nem illik bele ezekben a próféciaikba. A próféciaik, amelyek az Izrael földjére történő nemzeti helyreállítást megelőző nemzeti üdvösségről szólnak, – többek között – a következők: V. Mózes 30:1-5, Ézsaiás 27:12-13 és Ezékiel 39:25-29.

Ők tehát nem értenek egyet abban az első szemlélettel, hogy hisznek egy jövőbeli végső helyreállításban. Abban azonban egyetértenek az első szemlélettel, hogy a modern zsidó állam a történelem véletlenszerű terméke, és a bibliai prófécia szempontjából egyáltalán nem fontos.

3. A harmadik szemlélet

A harmadik szemlélet állítása szerint a ma zajló események Izrael végső helyreállítása; ez a kezdete mindazoknak a próféciaíknak. Egyre több és több zsidó tér vissza Izrael földjére egészen addig, amíg mindenki visszatér. Egy bizonyos ponton nemzeti újjászületés lesz, üdvösséget nyernek, és a Messiás visszatér. Amikor azokról a próféciaíkról kérdezzük őket, amelyek az isteni haragról és az ezt megelőző nagy nyomorúságról szólnak, akkor azt mondják, hogy a nagy nyomorúságról szóló próféciaíak már beteljesültek a náci holokauszt idején, így a jövőben már nem lesz nagy nyomorúság. Már elmúlt, és ma a végső helyreállítást látjuk.

Az ebben a szemléletben hívők követői járnak a világot és bátorítják a zsidók hazatérését. Ellátogatnak a zsidó hívők csoportjaihoz is, messiás-hívó közösségekbe és gyülekezetekbe, és vádolják a zsidó hívőket azt állítva, hogy ha nem térnek vissza Izrael földjére azonnal, akkor bűnben élnek. Azt állítják, hogy Isten most visszahívja Izrael földjére az összes zsidót, különösen a Messiásban hívó zsidókat. Izrael földjén kívül élni – különösen „Amerika húsosfazekaiiban” – egyenlő azzal, hogy bűnben élnek. Amikor arra kérjük őket, hogy bibliai részekkel igazolják látásmódjukat, akkor azokra a próféciaíkra hivatkoznak, amelyekben a próféták a zsidókat hívták, hogy hagyják el Babilont. A Babilonra vonatkozó részeket úgy értelmezik, hogy azok nem a múlt vagy jövőbeni valódi Babilonra vonatkoznak, hanem az Amerikai Egyesült Államokra.

Amikor rámutatunk arra, hogy ezek a próféciaíak megemlítik az Eufrátesz folyót, amely Babilonban van, akkor azt állítják, hogy az valójában nem a babiloni Eufrátesz, hanem a New Yorkot átszelő Hudson folyó! Ez igencsak meglepné, mondjuk Jeremiás prófétát.

Ebben a harmadik szemléletben tehát azt állítják, hogy most van a végső helyreállítás, most történik ezeknek a próféciaíknak a beteljesülése, legalábbis most zajlanak azok kezdeti lépései.

B. Két világméretű összegyűjtés

Az első három szemlélet nem veszi figyelembe azt, hogy amikor a Biblia a zsidó nép világméretű összegyűjtéséről beszél, akkor valójában két különálló világméretű összegyűjtést említ. Ez az ötödik szemlélet. Először is lesz egy világméretű összegyűjtés hitetlenségben az ítéletre; kifejezetten a nagy nyomorúság ítéletre. Ezt követi majd egy második világméretű összegyűjtés a hitben az áldásra felkészítve, specifikusan a messiási királyság áldására.

Ez a tanulmány elsődlegesen azokra a próféciaíkra összpontosít, amelyek a hitetlenségben történő világméretű összegyűjtésről szólnak az ítéletre készülve, nem pedig a hitben történő világméretű összegyűjtésről az áldásra való felkészítésként. Amikor felismerjük, hogy a Biblia két ilyen összegyűjtésről beszél, könnyedén megérthetjük, hogy Izrael mai állama hogyan illik bele a próféciaíba.

I. A HITETLENSÉGBEN TÖRTÉNŐ VILÁGMÉRETŰ ÖSSZEGYŰJTÉS, AZ ÍTÉLETRE KÉSZÜLVÉ

Három kulcsfontosságú ígérés szól Izrael hitetlenségben történő világméretű összegyűjtéséről az ítéletre, és egy negyedik rész is van, amely ehhez a témához tartozik.

A. Izrael földjére: Ezékiel 20:33-38

Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy erős kézzel és kinyújtott karral és kiontott búsulással uralkodom rajtatok. És kiviszlek titeket a népek közül, és egybegyűjtelek titeket a tartományokból, melyekbe elszéledtetek, erős kézzel és kinyújtott karral és kiontott búsulással; És vezetek titeket a népek pusztájára, hol szemtől-szembe törvénykezem veletek. A mint törvénykeztem a ti atyáitokkal Égyiptom földének pusztájában; úgy törvénykezem veletek, ezt

mondja az Úr Isten. És átviszlek titeket a vessző alatt, és hozlak titeket a frigynek kötelébe. És kitisztítom közületek a pártosokat, és az ellenem támadókat, és a földről, melyen jövevények voltak, kihozom őket, de Izráel földjére nem fognak bemenni, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr!

Ebben a részben Ezékiel párhuzamot von az egyiptomi kivonulással, amikor Mózes vezetése alatt Isten Izrael egész népét kivitte Egyiptom földjéről, és elvitte őket a Sínai-félsziget pusztájába. Isten terve és programja Izrael számára a Sínai-félszigeten kettős volt: először is, meg kellett kapniuk Mózes törvényét; másodszer pedig fel kellett építeniük a szent hajlékot, ahol a törvény nagy része fenntartható volt. Miután ez a két dolog megtörtént tovább kellett volna menniük, és bemenniük az ígért földjére. Ám az Isten kijelentett akarata elleni sorozatos lázadás és zúgolódás eredményeként végül a Kádes-Barneában található oázisnál – ami épp az ígért földjének határán van – Isten megítélte az ő népét. Az isteni ítélet abból állt, hogy az Egyiptomból kijötteknek negyven éven keresztül kellett vándorolniuk a pusztában. A negyven év alatt mindazok, akik kijöttek Egyiptomból meghaltak, kivéve a két igaz kémet és a húsz év alattiakat. Így negyven évvel később Józsué vezetése alatt egy teljesen új nemzet léphetett be a földre, akik szabad emberekként születtek a pusztában, nem egyiptomi rabszolgákként.

A történelmi vonatkoztatási keret szolgáltatja a háttérrel a jövőre. Ám ez alkalommal Ezékiel azt profétálja meg, hogy Isten összegyűjti a népét a világ minden részéről. Vegyük észre, hogy ez a haragból történő összegyűjtés, és egyben a haragra történő összegyűjtés is. A holokauszt haragjából lettek összegyűjtve. A náci holokauszt eseményei, amikor hatmillió zsidó ember halt meg, készítették fel a világot arra, hogy Izrael állammá váljon a hitetlenségben való összegyűjtésre. Abból látjuk, hogy ez az összegyűjtés nem hitben történt, hanem hitetlenségben, hogy ez az összegyűjtés *erős kézzel és kinyújtott karral és kiontott búsulással* történt. Ezt a kifejezést kétszer ismétlik, a 33. és 34. versekben. Isten célja a messiási királyság, ám ezt a harag és ítélet eszközein keresztül éri el. Ez az összegyűjtés tehát a haragból és a haragra történik. Ez a hitetlenségben történő összegyűjtés azután történik, miután a harag kiöntetett a népre.

Mivel azonban ez hitetlenségben való összegyűjtés, az eljövendő harag idejére történik. Az eljövendő harag idején Isten majd ismét ítéletre lép a népével, és kitisztítja közülük a lázadókat. Akik megmaradnak, az Úrhoz fordulnak majd, a *frigynek (szövetség) kötelékébe* lépnek, pontosabban az új szövetség kötelékébe (Jeremiás 31:31-34). Nemzeti üdvösségre vitetnek, s ezért új nemzetről, újjáteremtett nemzetről lesz szó, akiknek megengedtetik, hogy belépjenek a földre a Messiás király vezetése alatt a végső helyreállításra.

Ezekben a versekben Ezékiel egyértelműen leírja a hitetlenségben történő világméretű összegyűjtést a haragból a haragra, felkészítésként az ítélet meghatározott időszakára, amely nemzeti megtéréshez vezet, s ennek eredményeként a végső helyreállításhoz.

B. Jeruzsálemben: Ezékiel 22:17-22

És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Embernek fia! Izráel háza salakká lett nékem; egészen réz és ón és vas és ólom a kemence közepette; ezüstsalakká lettek: Ennekokáért így szól az Úr Isten. Mivelhogy mindnyájan salakká lettetek, azért imé, egybegyűjtelek titeket Jeruzsálem közepébe. A mint egybe szoktak gyűjteni ezüstöt és rezet és vasat és ólmot és ónt a kemence közepébe, hogy tüzet gerjesszenek rá a megolvasztásra; így gyűjtelek egybe búsulásomban és haragomban, és bevetlek s megolvasztlak titeket. És egybegyűjtelek titeket, és rátok fúvom búsulásom tüzeit, hogy benne megolvadjatok. A mint megolvad az ezüst a kemence közepében, úgy olvadtok meg ő benne, és megtudjátok, hogy én, az Úr öntöttem ki haragomat reátok.

Ezékiel ismét az összegyűjtést írja le, ám ezúttal Jeruzsálem városára összpontosít. Jeruzsálem lesz a nyomorúság kemencéje, ami gyakori szófordulat, amely Izrael megtisztulásának

szükségességére mutat (Ézsaiás 1:22,25, 48:10, Jeremiás 6:27-30, 9:7, Zakariás 13:9, Malakiás 3:2-3). Ezen felül ez is hitetlenségben történő összegyűjtés, hiszen telve vannak az *ezüst, réz, vas, ólom és ón* tisztátalanságával. Az eljövendő haragra gyűjtetnek össze, amikor Isten haragja kiöntetik rájuk azért, hogy megolvassza és megtisztítsa őket. Megtisztított, hívő nemzetként majd visszatérnek az Úrhoz.

Ezékiel itt ismét világméretű, hitetlenségben való összegyűjtésről szól felkészítésként egy eljövendő specifikus ítéletre, ám az ítélet célja az, hogy nemzeti megbánásra indítsa őket. Csak ekkor tapasztalhatják majd meg a hitben való végső, világméretű helyreállítást.

C. A világméretű összegyűjtések száma: Ézsaiás 11:11-12:6

A negyedik rész, amely az első három szempontjából még jelentős, a 11-12. versekben található: *És lesz ama napon: az Úr másodszor nyújtja ki kezét, hogy népe maradékát megvegye, a mely megmaradt Assiriától, Egyiptomtól, Pathrosztól, Szerecsenországtól, Elámtól, Sinártól, Hamáthtól és a tenger szigeteitől. És zászlót emel a pogányok előtt, és összegyűjti Izráel elszéledt fiait, és Júdának szétszórt leányait egybegyűjti a földnek négy szárnyairól.*

1. A negyedik szemlélet

Ebben az összefüggésben tárgyaljuk a negyedik szemléletet. Ez a látásmód felismeri, hogy kétféle összegyűjtésre vonatkozó prófécia létezik: a hitetlenségben való összegyűjtés és a hitben való összegyűjtés. A negyedik szemlélet azonban azt is állítja, hogy a mai formájában látható, jelenlegi zsidó államról nem állíthatjuk egyértelműen, hogy a hitetlenségben való összegyűjtésről szóló prófécia beteljesülése. Miért nem? Mert e szemlélet támogatói hiszik, hogy számos, hitetlenségben történő összegyűjtés lehetséges, mielőtt megtörténik az a bizonyos összegyűjtés, amely beteljesíti a fent említett próféciaakat. Ez az Ézsaiásban szereplő rész azonban rámutat, hogy mi az, ami nem történhet meg: nem lehetséges számos különböző összegyűjtés a hitetlenségben *a föld négy szárnyából*.

2. Csak két összegyűjtés van

A teljes szövegekörnyezet Ézsaiás 11:11-12:6. Ebben a szövegekörnyezetben Ézsaiás a végső, hitben való világméretű összegyűjtésről beszél, az áldásra való felkészülésként. Ézsaiás a végső, hitben való világméretű összegyűjtésről a messiási királyságra történő felkészítésként, *másodikként* beszél. Más szóval az utolsó összegyűjtés csupán a második. Ha az utolsó a második, vajon mennyi lehet előtte? Csak egy. Az első nem lehetett a Babilonból történt visszatérés, hiszen az nem nemzetközi összegyűjtés volt a világ négy sarkából, csupán az egyik országból, Babilonból, a másikba, Júdeába történő vándorlás. A Biblia nem tesz lehetővé számos hitetlenségben történő összegyűjtést; egyetlen egy világméretű, hitetlenségben történő összegyűjtést tesz lehetővé, amit az utolsó követ, a hitben történő, ami egyben a második. Ez a szöveg csakis két világméretű összegyűjtést enged *a föld négy szárnyából*. Ezért a jelenlegi zsidó állam nagyon is jelentős a bibliai prófécia szempontjából.

D. A nagy nyomorúságot megelőző összegyűjtés

Az eddig bemutatott részek a hitetlenségben való összegyűjtésről szóltak, felkészítésként az ítéletre. Ám ezek a részek nem állították azt, hogy ez az összegyűjtés a nagy nyomorúság ideje előtt történik. Vannak azonban más igehelyek, amelyek a hitetlenségben történő összegyűjtést a nagy nyomorúság ideje előtti időre teszik. Az egyik ilyen rész Sofóniás 2:1-2: *Térjetez eszetekre, s eszméljetez fel, ti, arczátlan nemzet, Mielőtt szűlne a végzés (mint a polyva száll tova az a nap!); míg rátok nem jön az Úr haragjának tüze, míg rátok nem jön az Úr haragjának napja!*

Sofóniás 1:7-18-ban a próféta egy olyan időszakot jellemez, amelyet *Jehova napjának*, vagy az *Úr napjának* nevez. Ez a leggyakoribb ószövetségi kifejezés a nagy nyomorúságra. A mai leggyakoribb elnevezés a „nyomorúság”, vagy a „nagy nyomorúság”. Majd Sofóniás 2:1-2-ben beszél egy eseményről, amelynek az *Úr napjaként leírt* időszak *előtt* kell megtörténnie. Az első versben Izrael nemzetének azt mondja, hogy gyűljenek *össze* (magyarban: térjetelek eszetekre). Ebből a versből egyértelmű, hogy ez hitetlenségben való összegyűjtés, hiszen olyan népről van szó, akik még nem szégyellik bűnüket. A 2. versben a *mielőtt* (mígnem) szót háromszor használja a megelőző résszel kapcsolatban a nyomorúság révén, s ebből az egyikben szerepel a *míg rátok nem jön az Úr haragjának napja!*

Bár Ezékiel 36:22-24 elsősorban Izrael újjászületésével foglalkozik, azt is világossá teszi, hogy az összegyűjtés az újjászületés előtt történik: *Ennekokáért mondd Izrael házának: Ezt mondja az Úr Isten: Nem ti érettetek cselekszem, Izrael háza, hanem az én szent nevemért, melyet ti megfertéztetek a pogányok között, a kik közé menétek. És megszentelem az én nagy nevemet, mely megfertéztetett a pogányok között, melyet ti fertéztetek meg köztök; és megtudják a pogányok, hogy én vagyok az Úr, ezt mondja az Úr Isten, mikor megszentelem magamat rajtatok az ő szemök láttára. És fölveszlek titeket a pogányok közül, s egybegyűjtelek titeket minden tartományból, és beviszlek titeket a ti földetekre.*

Amíg tehát más szövegek a hitetlenségben történő összegyűjtésről szólnak az ítéletre való felkészítésként, ezek a részek egyértelműen azt állítják, hogy ez a hitetlenségben történő összegyűjtés azelőtt történik, mielőtt a nyomorúság valójában elkezdődik.

II. HÁROM KÖVETKEZMÉNY

Ezeken a részeken kívül, amelyek a hitetlenségben történő világméretű összegyűjtésről szólnak az ítéletre való felkészítésként, három idevágó következményt látunk a bibliai próféciában szereplő modern zsidó állammal kapcsolatban.

A. A nyomorúság kezdete

Az első következmény a nyomorúság kezdete. Dániel 9:24-27-ben a próféta megkapta híres látását a 490 éves időszakban a hetvenszer hétről, amit Isten a zsidó nép fölött elrendelt. Nem ennek a tanulmánynak a feladata, hogy ezt a részt mondatról-mondatra megvizsgálja. Összegzésként azonban elmondhatjuk, hogy a 26. vers végére ennek a 490 éves időszaknak 483 éve már beteljesül a történelemben, és a Messiás első eljövételének idején ér véget.

Ennek az Izraelnek szánt próféta időszaknak van azonban még egy hét éves része, amely megegyezik a nyomorúság hét évével. A kérdés most ez: mi lesz az az egy esemény, amely megkezdzi a nyomorúság hét éves időszakát, Dániel hetvenedik hetét? A választ Dániel 9:27-ben találjuk: *És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget, de a hét felén véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak, és útálatosságok szárnyán pusztít, a míg az enyészet és a mi elhatározottat, a pusztítóra szakad.*

Ebben a versben a személyes névmás (ő hímnemben) a hozzá legközelebb eső előtagra vonatkozik, vagyis a 26. versben szereplő *következő fejedelem*. Más szóval a 26. versben szereplő *következő fejedelem* és a 27. versben szereplő *ő*, aki szövetséget köt, egy és ugyanaz a személy, vagyis akit ma az evangéliumi körökben elterjedten „Antikrisztusként” ismernek.

Az utolsó hét év, a hetvenedik hét egyetlen meghatározott eseménnyel kezdődik, az Izrael és Antikrisztus közötti hét éves megállapodás aláírásával. A héber szó nem azt jelenti, hogy meglévő szövetséget újítanak meg, hanem egy újat, eredetileg készíténe, amelyekben erőteljes garanciák szerepelnek. Ez az az esemény, amely elindítja a nyomorúságot, nem pedig a gyülekezet elragadtatása. Az elragadtatás azonnali esemény, vagyis bármikor megtörténhet, nem függ semmilyen más esemény megtörténtétől. Az emberek gyakran beszélnek az elragadtatás jeleiről, ám az elragadtatás jel nélküli esemény; ezért nem lehet

dátumhoz kötni. Mindez független attól, hogy vannak, akik pénzt keresnek olyan könyvek megírásával, amelyekben megírják mikor történik az elragadtatás. Az elragadtatás valamivel a nyomorúság előtt történik, de ez lehet akár tíz, húsz, harminc, vagy negyven év is. A Biblia valóban tanítja, hogy az elragadtatás megelőzi a nyomorúságot, azt sosem állítja, hogy az elragadtatás indítja el a nyomorúságot. A nyomorúságot elindító esemény a hét éves szövetség aláírása lesz.

Dániel 9:27 a nyomorúságot elindító szövetséget az emberi szempontból írja le, Ézsaiás 28:14-22 viszont Isten szempontjából. Izrael azért hajlandó egyáltalán belemenni egy ilyen szövetség megkötésébe, mert katonai biztonságot remél tőle. A szerződés aláírásával katonai biztonságuk miatt bizalmukat az Antikrisztusba vetik. Isten kinyilatkoztatja ugyanakkor, hogy ez nem az élet szövetsége, hanem a halál szövetsége. Nem mennyei szövetség, hanem pokoli. Ahelyett, hogy biztonságot nyernének, nagyfokú bizonytalanságot nyernek. Gyakori félreértés az, hogy a zsidók az Antikrisztust fogják elfogadni messiásként. Ezt a Biblia sehol sem tanítja. A Biblia azt azonban írja, hogy szövetségre lépnek az Antikrisztussal, és katonai biztonságukat tekintve belé vetik bizalmukat. Ez a jövőre vonatkozó esemény, ám szükségszerűvé teszi a nyomorúság előtt a zsidó állam létét. Ebből a részből nyilvánvaló, hogy a zsidók egy része majd elutasítja, hogy bármi köze is legyen ehhez a szövetséghez.

Ennek a próféciónak a beteljesülése előfeltételezi két másik dolog meglétét: az egyik ezek közül még nincs meg, de a másik már megvan. Az első előfeltétel az, hogy az Antikrisztus a nyomorúság megkezdése előtt jelentős politikai pozíciót tölt be, és vele Izrael független állama egyáltalán aláírhat egy ilyen jellegű szövetséget. Az Izraelhez hasonló független államok nem írnának alá szövetséget egy senkivel. Ez még nem történt meg, de a nyomorúság megtörténte előtt be kell következnie. A második dolog, amit ennek a próféciónak a beteljesülése feltételez egy meglévő zsidó állam zsidó kormányával, akivel egy ilyen szövetség aláírható. Ez csak 1948 óta igaz, de a nyomorúság nem kezdődhetett 1948 előtt, mert nem létezett zsidó állam, sem zsidó kormány, akivel egy ilyen szövetséget alá lehetett volna írni. Biblikusan az elragadtatás megtörténhetett volna 1948 előtt, de a nyomorúság nem, mert nem létezett zsidó állam, sem zsidó kormány, akivel egy ilyen szövetséget alá lehetett volna írni. Más szóval ez a rész megköveteli egy zsidó állam létrejöttét a nyomorúság előtt, és ma már van ilyen. Ez egy másik módja annak, ahogyan Izrael modern állama beleillik a bibliai próféciaiba.

Az elragadtatás azonban nem ezeknek a dolgoknak a függvénye. Emlékezzünk arra, hogy az egyház áldott reménysége nem az Antikrisztus felemelkedése. Ő nem jelent áldást. Az egyház áldott reménysége az Úr visszatérése a levegőben, hogy a hívőket a mennybe vigye.

B. A harmadik templom és a pusztító utálatosság

A második következtetés, amely Izrael modern államát érinti a bibliai próféciaiban, a harmadik templom és a pusztító utálatosság. Az Írásnak négy olyan része van, amely leírja ezt a nyomorúság közepén történő eseményt. Az első a Dániel 9:27: *És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget, de a hét felén véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak, és utálatosságok szárnyán pusztít, a míg az enyészet és a mi elhatározott, a pusztítóra szakad.*

A második rész Máté 24:15: *Mikor azért látjátok majd, hogy az a pusztító utálatosság, a melyről Dániel próféta szólott, ott áll a szent helyen (a ki olvassa, értse meg):*

A harmadik rész II. Thesszalonika 2:3-4: *Ne csaljon meg titeket senki semmiképpen. Mert nem jön az el addig, mígnem bekövetkezik előbb a szakadás, és megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia, A ki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, a mi Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát.*

A negyedik rész pedig Jelenések 11:1-2: *És adának nékem vesszőhöz hasonló nádszálat, és angyal áll vala mellém és monda: Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát és az oltárt, és*

azokat, a kik abban imádkoznak. De a tornácot, a mely a templomon kívül van, kihagyd, és azt meg ne mérd; mert a pogányoknak adatott, és a szent várost tapodják negyvenkét hónapig. Mind a négy rész olyan eseményeket ír le, amelyek a zsidó templommal kapcsolatosan történnek meg. Mindegyikükben a leírt események a nyomorúság közepén következnek be. A pusztító utálatosság akkor lesz felállítva, amikor az Antikrisztus megszegi az Izraellel kötött hétéves szövetséget; ekkor elfoglalja a zsidó templomot, beül a szentek szentjébe, a Mindenható Istennek nyilvánítja ki magát, és az egész világot felszólítja arra, hogy imádják őt. Annak jele, hogy elfogadják az istenségét, az lesz, hogy magukra veszik a jelét, a 666-ot. Ezekből a szövegekből egyértelműen kitűnik, hogy a templom felépült és működik a nyomorúság idejének közepére.

1. A prófécia

Mivel ez az esemény a nyomorúság közepén történik, hogyan kapcsolódik ez a jelenlegi témánkhoz, a modern zsidó államhoz a bibliai próféciában.

A tény, hogy ezek az események a nyomorúság közepén történnek, azt jelenti, hogy a templom ekkorra már áll és működik. Tehát a templomot még a félidő előtt fel kell építeni. Két lehetőség van a templom megépítésére. Először lehetséges, hogy a templom a nyomorúság első három és fél évében épül meg. A második lehetőség az, hogy még a nyomorúság kezdete előtt megépül. Ettől lehetetlen pontosabban időzíteni, csak azt tudhatjuk biztosan, hogy a nyomorúság közepére a templom állni fog és egy ideje működik.

Bár Izrael 1948-ban állam lett, Jeruzsálem városa 19 évig megosztott volt. 1948-tól az 1967-es hatnapos háborúig Jeruzsálem keleti fele, ami a biblikus Jeruzsálem, az óváros, a Templom-hegy helye nem zsidó, hanem Jordán kezében volt. Más szóval 1967 előtt lehetetlen lett volna megépíteni a templomot; erre csak 1967 óta van lehetőség. Ez a prófécia megkövetelte a Templom-hegy zsidó uralmát, ami 1967-ben történt meg. Ez újabb módja annak, ahogyan a modern zsidó állam beleillik a bibliai próféciába.

2. Előkészületek a harmadik templomra

A számos ma hallható pletyka ellenére jelenleg nem zajlik aktív templomépítés. Két dolog azonban jelenleg is történik a harmadik templom vonatkozásában.

Először is, van az óvárosi zsidó negyedben egy csoport, a Templom Intézet, akik a következő templom berendezéseit készítik. Már számos tárgyat elkészítettek, például különböző eszközöket, lapátokat, hogy az oltáron lévő hamut eltávolítsák. Készítettek különböző kancsókat és kannákat a vízáldozathoz, a boráldozathoz és a vér kiöntéséhez. Elkészítették a karmazsin fonalat és a bűnbakra vetendő sorsot. A főpapi öltözékeket még nem készítették el, ám a hétköznapi papi ruházatokat már igen. Mindezekkel a dolgokkal készen akarnak állni, hogy azonnal használni tudják őket harmadik templom felépülésekor.

Másodszor, az *Ateret Hakonakim* nevű csoport, akik az óváros muzulmán negyedében találhatóak, papokat készítenek fel az áldozatok bemutatására. A mózesi törvény csak Lévi törzsének tette lehetővé azt, hogy vigyázzanak a templomra, és végrehajtsák az áldozati rendszert. Lévi törzse az az egy törzs, amely megőrizte azonosságát. A Lévi, Levy, Levin, Leventhal, Levinson, Cohen és egyéb, ehhez hasonló névvel bíró zsidók Lévi törzsének tagjai. Ám nem minden lévita lehet pap, csakis Áron leszármazottjai. A héber kohen szó „papot” jelent. Ortodox kohenitákat képeznek a megfelelő áldozatok elvégzésére, hogy a lévítai papok készen álljanak ezek végrehajtására, amikor a templom felépül.

3. A templommal kapcsolatos kérdések

a. Mi a helyzet a szövetség ládájával (a frigylárával)?

Néhány, a próféciákról szóló népszerű könyv beszámol olyasvalakikről, akik keresik a frigyládat. Látszólag mindannyian tudják, hogy hol van, de még nem találták meg. Azt

feltételezik, hogy mielőtt a templom felépül, a frigyládának elő kell kerülnie. Megpróbálnak Istennek segíteni a prófécia beteljesítésében, mintha neki szüksége lenne bárki segítségére.

A tény azonban az, hogy a templom felépüléséhez nincs szükség a frigyládra. A második templom Kr. e. 515. és i.sz. 70. között állt. Közel hatszáz éven át vitték a vért a szentek szentjébe, ám anélkül hintették, hogy a frigyláda ott lett volna. A Jézus napjaiban álló templomban nem volt ott a frigyláda. Így hát nem szükséges a frigyláda ahhoz, hogy a templom újra felépüljön, sem a templomi funkciókhoz.

Ráadásul nagyon valószínűtlen, hogy a frigyláda még mindig létezik. Valószínűleg az első templom babilóniai pusztításával együtt elpusztult. Jeremiás 52:17-23 felsorolja mindazokat a dolgokat, amelyeket Nabukodonozor magával vitt Babilonba, s a szöveg szerint minden más elveszett a tűzben. Ebbe a frigyláda is beletartozna. A frigyláda pusztán egy arannyal beborított fa doboz volt, így csak annyit kellett tenniük, hogy leveszik róla az aranyat, és elégetik a dobozt. Ezért van az, hogy amikor hetven év elteltével visszatértek Babilonból, a szentek szentjébe nem tudtak frigyládát tenni. Ha csupán hetven év elteltével sem találták meg, akkor kétezer ötszáz év elteltével sem fogják megtalálni. Nagyon sok energiát és pénzt költenek a semmire.

b. Mi a helyzet a vörös tehén hamvával?

A második, a zsidó templommal kapcsolatos dolog a vörös tehén hamvát érinti. Volt egy tanító, aki szélében-hosszában járta az országot, és azt tanította, hogy ismeri a vörös tehén hamvainak helyét, s ha pénzt adnak neki, elő is rukkol vele! Továbbá azt állítja, hogy a korábbi vörös tehén hamvait kell keverni az újakkal, mielőtt a templomot felszentelhetnék. Ez sem igaz. A vörös tehén hamvára vonatkozó törvényeket IV. Mózes 19-ben találjuk, és ott egy szó sincs arról, hogy a korábbi vörös tehén hamvával kellene összekeverni. Ezért nincs is szükség a régi hamvai megtalálására.

A zsidó törvény szerint, amikor készen állnak a templom működtetésére, egyszerűen leölnek egy vörös tehenet, elégetik, és így szert tesznek a szükséges hamvakra. Jelenleg is próbálnak kitenyészteni egy tökéletes vörös tehenet. A zsidók nem a korábbi vörös tehén hamva miatt aggódnak, hanem amiatt, hogy a tökéletes vörös tehén Izraelben szülessen meg.

C. Izrael megtámadása Ezékiel 38. és 39. szerint

A harmadik következmény, amely jelentős a modern zsidó állam a bibliai próféciaiban téma szempontjából az Ezékiel 38. és 39. fejezeteiben szereplő támadás. Ez a rész Izrael északi és déli részén elhelyezkedő nemzetek szövetségét írja le, akik északról megtámadják Izraelt. Nem a jelen tanulmány célja ezen megszállók azonosságával foglalkozni, vagy a megszállás idejét megvitatni. A célunk az, hogy a modern zsidó állam szempontjából közvetlenül jelentős két, ebben a részben található dologgal foglalkozzunk.

1. Az Ezékiel 38. és 39. fejezeteiben található Izrael

Először is, a megszállás idején hogyan írja le Izraelt? A leírást Ezékiel 38:8-ban és a 12. vers második felében található. A nyolcadik vers így szól: *Sok idő múlva kirendeltetel: esztendők végével bejössz a földre, mely a fegyvertől már megnyugodott, melynek lakói sok nép közül gyűjtettek egybe Izrael hegyeire, melyek szüntelen való pusztulásban voltak; és e nemzetség a népek közül hozatott ki, s aztán lakozék bátorságosan mindnyája.*

A 12. vers második része így szól: *hogy fordítsd kezedet a már népes pusztaságok ellen s a nép ellen, a mely a pogányok közül gyűjtetett egybe, mely jószágot és gazdagságot szerez s lakozik a földnek köldökén.*

Az ebben a részben leírt Izrael olyan nemzet, amelyet a világ nemzeteiből gyűjtöttek össze. Olyan nemzet, amely elpusztult városokat épít újjá, amelyek számos évszázadon át elhagyatottan heverték, olyan nemzet, amelyet a kard üldöztetése után gyűjtöttek össze. Ez a

haragból történt összegyűjtés. A szövegekörnyezetben hitetlenségben történt az összegyűjtés, mert csak a megtámadás után kezdenek el hinni. Más szóval, Ezékiel nem azt írta le, ami az ősi történelemben volt igaz Izraelre, amit leír, az csak 1948 óta igaz. Függetlenül a megszállás időzítéséről alkotott egyéni nézőpontoktól, az elsődleges dolog, amit észre kell vennünk, az, hogy ez a megszállás nem történhetett meg 1948 előtt. Előtte ugyanis nem létezett modern Izrael, amelyre illet volna ez a leírás.

2. A megszálló seregek pusztulásának helye

A második figyelemre méltó dolog a megszálló seregek pusztulásának helyszíne. Sikeresen behatolnak az ország belsejébe. Isten csak ekkor mozdul, hogy isteni hatalmával elpusztítsa őket. Ám hol pusztulnak el? A pontos helyet Ezékiel 39:2 és 4a. versek leplezik le. A 2. vers így hangzik: *És elcsalogatlak és vezetgetlek, és felhozlak messze északról, és beviszlek Izrael hegyeire.*

A 4a. vers pedig így: *Izrael hegyein esel el te és minden sereged és a népek.*

Amikor a próféta *Izrael hegyeire* utal, akkor a központi hegyvonulatra gondol, amely az ország gerincét alkotja. Az Ószövetségben ezeket a hegyeket Efraim hegyvidékeként és Júda hegyvidékeként ismerték. A hegyek mentén húzódó néhány híres bibliai város neve: Dotán, Sekkem, Szamaria, Siló, Bétel, Ai, Ráma, Betlehem, Hebron, Debír, és legfőképpen Jeruzsálem, amely a támadó sereg célpontja.

Ennek ellenére 1948-tól az 1967-es hatnapos háborúig ezek a hegyek nem Izraelben voltak, hanem Jordániában. Jelenleg politikailag Ciszjordániaként utalnak erre a területre. 1948-ban jordániai erők elfoglalták ezeket a hegyeket, és Jordániához csatolták őket. Izrael csupán egy keskeny kis nyugat-jeruzsálemi folyosóval rendelkezett. Az Izrael és Jordánia közötti határvonal ezeknek a hegyeknek a lábánál húzódott, kettévágva Jeruzsálemet, majd ismét ezeknek a hegyeknek a lábánál folytatódott. Izrael csupán a hegyek öt vagy annál is kevesebb százalékával rendelkezett, ám Izrael hegyei zömében Jordániában voltak. Izrael hegyei csak 1967 óta tartoznak Izraelhez.

A hatnapos háború másik következménye a Templom-hegy zsidó kézbe kerülésén kívül az volt, hogy ezek a hegyek szintén izraeli fennhatóság alá kerültek. Nemcsak hogy ez a prófécia nem teljesülhetett be 1948 előtt, de 1967 előtt sem teljesülhetett be, hiszen *Izrael hegyei* ekkor kerültek izraeli fennhatóság alá. A lényeg az, hogy a hegyek – Ciszjordánia – 1967-ben váltak Izrael részévé. Ez újabb bizonyítéka annak, ahogyan a modern zsidó állam beleillik a bibliai próféciába.

KÖVETKEZTETÉS

Ebben a tanulmányban rámutattunk arra, hogy a Biblia két világméretű összegyűjtésről beszél. Egyetértünk abban, hogy a jelenlegi zsidó állam semmiképpen nem azoknak a próféciáknak a beteljesülése, amelyek a hitben történő összegyűjtésről szólnak az áldásra való felkészítésként. Ehelyett inkább azoknak a próféciáknak a beteljesülése, amelyek a hitetlenségben történő összegyűjtésről szólnak, felkészítésként az ítéletre.

Meg kell őriznünk az egyensúlyt Izrael és a biblia próféciába kérdésében. Másrészt viszont ma az a gyakori tendencia, hogy több beteljesülést látnak, mint amennyi valójában megtörténik. Másrészt észre kell vennünk azokat a beteljesüléseket, amelyek tényleg megtörténtek: a jelenlegi zsidó államnak igenis van bibliai profetikus jelentősége.